PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2018/1570

ze dne 18. října 2018,

kterým se zastavují řízení týkající se dovozu bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie a zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 14 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/476 ze dne 11. března 2015 o opatřeních, která může Unie přijmout na základě zprávy přijaté Orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních ([2]) (dále jen „zmocňovací nařízení WTO"), a zejména na články 1 a 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

(1) Nařízením (EU) č. 490/2013 uložila Komise dne 28. května 2013 prozatímní antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (dále jen „prozatímní nařízení") ([3]).

(2) Prováděcím nařízením (EU) č. 1194/2013 uložila Rada dne 19. listopadu 2013 konečné antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (dále jen „konečné nařízení") ([4]).

(3) Dne 15. září 2016 vydal Tribunál Evropské unie (dále jen „Tribunál") rozsudky ve věcech T-80/14, T-111/14, T-121/14 ([5]) a T-139/14 ([6]) (dále jen „rozsudky"), kterými zrušil články 1 a 2 konečného nařízení v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce v uvedených věcech (dále jen „dotčení vyvážející výrobci") ([7]).

(4) Rada Evropské unie se zpočátku proti těmto rozsudkům odvolala. Nicméně v návaznosti na rozhodnutí Rady zrušit svá odvolání byly tyto věci ve dnech 2. a 5. března 2018 vyškrtnuty z rejstříku Evropského soudního dvora ([8]). Rozsudky jsou proto ode dne jejich vyhlášení pravomocné a závazné.

(5) Tribunál rozhodl, že orgány Unie neprokázaly právně dostačujícím způsobem existenci významného narušení cen hlavních surovin používaných k výrobě bionafty v Argentině a Indonésii, které by bylo možné přičítat systému rozdílné vývozní daně, jež uplatňoval rozdílné sazby vývozní daně u surovin a u bionafty. Rozhodl, že orgány Unie neměly mít za to, že se ceny surovin přiměřeně neodrážejí v účetních záznamech argentinských a indonéských vyvážejících výrobců, a měly k nim při výpočtu běžné hodnoty bionafty vyráběné v Argentině a Indonésii přihlédnout.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 6.
([3]) Úř. věst. L 141, 28.5.2013, s. 6.
([4]) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 315, 26.11.2013, s. 2).
([5]) Rozsudky ze dne 15. září 2016 ve věcech T-80/14, PT Musim Mas v. Rada, T-111/14 Unitec Bio SA v. Rada Evropské unie, T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, Molinos Río de la Plata SA a další v. Rada Evropské unie, T-117/14, Cargill SACI v. Rada Evropské unie, T-118/14, LDC Argentina SA v. Rada Evropské unie, T-120/14, PT Ciliandra Perkasa v. Rada Evropské unie, T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri v. Rada Evropské unie (Úř. věst. C 402, 31.10.2016, s. 28).
([6]) Věc T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia v. Rada Evropské unie (Úř. věst. C 392, 24.10.2016, s. 26).
([7]) Argentinskými vyvážejícími výrobci jsou společnosti Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) a indonéskými vyvážejícími výrobci jsou společnosti PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).
([8]) Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. února 2018 ve spojených věcech C-602/16 P a C-607/16 P až C-609/16 P a ze dne 16. února 2018 ve věcech C-603/16 P až C-606/16 P.

(6) Dne 26. října 2016 přijal Orgán WTO pro řešení sporů zprávu skupiny odborníků ve znění zprávy Odvolacího orgánu (dále jen „zprávy týkající se Argentiny“) ([1]) ve sporu Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny (DS473).

(7) Dne 28. února 2018 přijal Orgán WTO pro řešení sporů rovněž zprávu skupiny odborníků ve sporu Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu pocházející z Indonésie (DS480) (dále jen „zpráva týkající se Indonésie“) ([2]). Indonésie ani EU se proti této zprávě neodvolaly.

(8) Ve zprávách týkajících se Argentiny a Indonésie (dále jen „zprávy“) bylo mimo jiné zjištěno, že EU jednala v rozporu s:

— článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody WTO, jelikož nevypočetla výrobní náklady výrobku, který je předmětem šetření, na základě záznamů vedených výrobci,

— článkem 2.2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 písm. b) bodem ii) dohody GATT 1994, jelikož při početním určování běžné hodnoty bionafty nepoužila výrobní náklady v Argentině a Indonésii,

— článkem 9.3 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 2 dohody GATT 1994, jelikož uložila antidumpingové clo vyšší než dumpingové rozpětí, které mělo být stanoveno podle článku 2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 dohody GATT 1994.

(9) Ve zprávě týkající se Indonésie skupina odborníků navíc zjistila, že EU jednala v rozporu s:

— čl. 2.2.2 bodem iii) a článkem 2.2 antidumpingové dohody, jelikož nestanovila zisk běžně realizovaný jinými vývozci nebo výrobci při prodeji výrobků stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu,

— článkem 2.3 antidumpingové dohody, jelikož nestanovila vývozní cenu jednoho indonéského vyvážejícího výrobce, společnosti P.T. Musim Mas, na základě ceny, za kterou byla dovážená bionafta vyráběná společností P.T. Musim Mas poprvé dále prodávána nezávislým kupujícím v EU,

— články 3.1 a 3.2 antidumpingové dohody, jelikož nestanovila existenci výrazného cenového podbízení, pokud jde o dovoz z Indonésie.

(10) Skupina odborníků doporučila, aby Orgán pro řešení sporů požádal EU o uvedení jejích opatření do souladu s antidumpingovou dohodou a dohodou GATT 1994.

(11) V návaznosti na zprávy týkající se Argentiny zahájila Komise přezkum ([3]) podle čl. 1 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/476 ([4]) (dále jen „přezkum“). Při zahájení přezkumu Komise oznámila, že vzhledem k tomu, že se zdá, že právní výklady uvedené ve zprávách týkajících se Argentiny jsou relevantní také pro šetření týkající se Indonésie, považuje za vhodné přezkoumat, zda důsledky zjištění obsažených v uvedených zprávách platí rovněž pro opatření uložená na bionaftu pocházející z Indonésie.

(12) Během přezkumu však Komise obdržela od zúčastněných stran řadu připomínek, které se týkaly zejména použití právních výkladů ze zpráv týkajících se Argentiny na opatření uložená na bionaftu pocházející z Indonésie. Komise dospěla k závěru, že analýza připomínek ohledně Indonésie vyžaduje více času, a rozhodla, že přezkum týkající se Indonésie do pozměňujícího nařízení nezahrne a, pokud jde o tuto zemi, přezkum zůstane otevřený.

(13) Dne 18. září 2017 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2017/1578, kterým se mění konečné nařízení v rozsahu, v němž se týká argentinských vyvážejících výrobců (dále jen „pozměňující nařízení“) ([5]).

([1]) WTO, Zpráva Odvolacího orgánu AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, 6. října 2016, a WTO, Zpráva skupiny odborníků, WT/DS473/R, 29. března 2016.
([2]) WTO, Zpráva skupiny odborníků, WT/DS480/R, 25. ledna 2018.
([3]) Oznámení o zahájení přezkumu týkajícího se platných antidumpingových opatření uložených na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie v návaznosti na doporučení a rozhodnutí přijatá Orgánem Světové obchodní organizace pro řešení sporů ve sporu EU – antidumpingová opatření uložená na bionaftu (DS473) (Úř. věst. C 476, 20.12.2016, s. 3).
([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/476 ze dne 11. března 2015 o opatřeních, která může Unie přijmout na základě zprávy přijaté orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních (Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 6).
([5]) Prováděcí nařízení (EU) 2017/1578 ze dne 18. září 2017, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 239, 19.9.2017, s. 9).

(14) Zrušením normativních částí konečného nařízení Tribunálem, pokud jde o dotčené vyvážející výrobce, je rovněž dotčena platnost pozměňujícího nařízení. Vzhledem k tomu, že pozměňující nařízení změnilo nařízení, jehož normativní části byly zrušeny, pozbylo platnosti i samo pozměňující nařízení, pokud jde o dotčené vyvážející výrobce.

(15) Dne 28. května 2018 bylo zveřejněno oznámení ([1]) o opětovném zahájení původního šetření týkajícího se dovozu bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie, které vedlo k přijetí konečného nařízení (dále jen „oznámení"). Současně byl uzavřen probíhající přezkum s ohledem na Indonésii.

(16) Podle judikatury Soudního dvora lze v postupu nahrazení zrušeného aktu pokračovat k okamžiku, kdy nastala protiprávnost. Aby vyhověly rozsudkům, mají orgány Unie možnost opravit ty prvky konečného nařízení, které vedly k jeho prohlášení za neplatné, pokud jde o dotčené vyvážející výrobce ([2]).

(17) Komise by měla dodržet nejen výrok rozsudků, ale i odůvodnění, která k němu vedla a tvořila jeho nezbytnou oporu v tom smyslu, že byla nezbytná pro určení přesného smyslu toho, co bylo rozhodnuto ve výroku. Ostatní zjištění uvedená v konečném nařízení, která nebyla napadena ve lhůtách k tomu určených, nebo která sice byla napadena, ale byla rozsudky Tribunálu zamítnuta, a nevedla proto ke zrušení konečného nařízení, zůstávají v platnosti ([3]).

(18) S cílem splnit své povinnosti se Komise rozhodla pokračovat ve stávajícím antidumpingovém řízení k okamžiku, kdy nastala protiprávnost, a přezkoumat tedy metodiku použitou pro výpočet běžné hodnoty.

(19) V oblasti působnosti oznámení bylo zahrnuto odůvodnění rozsudků Tribunálu pro dotčené vyvážející výrobce a možnost rozšířit zjištění na všechny vyvážející výrobce z Argentiny a Indonésie. Kromě toho byla zohledněna zjištění skupin odborníků WTO a Odvolacího orgánu, a to ve vztahu k Argentině i Indonésii, aby opatření, která WTO shledala neslučitelnými, byla uvedena do plného souladu s dohodami WTO, jak je uvedeno v článku 19.1 Ujednání o řešení sporů.

(20) V oznámení vyzvala Komise dotčené vyvážející výrobce a výrobní odvětví Unie, aby písemně předložili svá stanoviska a požádali o slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení.

(21) Všechny strany, které o to v uvedené lhůtě požádaly a prokázaly, že existují zvláštní důvody, aby byly vyslechnuty, dostaly k vyslechnutí příležitost.

(22) Stanoviska byla obdržena od organizace European Biodiesel Board (EBB), od pěti vyvážejících výrobců v Indonésii a orgánů Indonésie.

2. PROVÁDĚNÍ ROZSUDKŮ TRIBUNÁLU A ZJIŠTĚNÍ WTO

(23) Komise má možnost napravit ty aspekty konečného nařízení, které vedly k jeho prohlášení za neplatné, přičemž může ty části posouzení, kterých se rozsudky nedotýkají, ponechat beze změny ([4]).

(24) Jak je uvedeno v oznámení, Komise navíc znovu posoudila konečná zjištění, k nimž se dospělo v původním šetření, přičemž zohlednila závěry skupin odborníků WTO a Odvolacího orgánu, a to ve vztahu k Argentině i Indonésii. Komise se rozhodla rozšířit zjištění na všechny vyvážející výrobce z Argentiny a Indonésie. Uvedené nové posouzení se zakládalo na informacích získaných v původním šetření a přezkumu a rovněž na údajích, které byly od zúčastněných stran obdrženy po zveřejnění oznámení.

(25) Jeden indonéský vyvážející výrobce, společnost Wilmar, před poskytnutím informací i po něm tvrdil, že neexistuje žádný právní základ pro opětovné zahájení šetření s ohledem na společnost Wilmar, jelikož Tribunál

([1]) Oznámení týkající se rozsudků Tribunálu ze dne 15. září 2016 ve věcech T-80/14, T-111/14 až T-121/14 a T-139/14 v souvislosti s prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1194/2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie a v návaznosti na doporučení a rozhodnutí přijatá Orgánem Světové obchodní organizace pro řešení sporů ve sporech DS473 a DS480 (EU – spory týkající se antidumpingových opatření uložených na bionaftu) (Úř. věst. C 181, 28.5.2018, s. 5).

([2]) Věc C-458/98 P Industrie des poudres sphériques (IPS) v. Rada [2000] ECR I-08147.

([3]) Věc C-256/16, Deichmann SE, ECLI:EU:C:2018:187, bod 87.

([4]) Věc C-458/98 P Industrie des poudres sphériques (IPS) v. Rada [2000] ECR I-08147.

konečné nařízení, pokud jde o uvedenou společnost, v celém rozsahu zrušil. Článek 266 SFEU však stanoví, že orgán, instituce nebo jiný subjekt, jehož akt byl prohlášen za neplatný, musí přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora. Kromě toho musí EU uvést antidumpingová opatření uložená na dovoz bionafty pocházející z Indonésie do souladu s doporučeními a rozhodnutími obsaženými ve zprávách WTO. Aby bylo možné prozkoumat, jaká opatření by měla být přijata pro dosažení souladu s rozhodnutími Soudního dvora a WTO, bylo nutné znovu zahájit šetření k okamžiku, kdy byla zjištěna protiprávnost, pokud jde o obě země a všechny dotčené vyvážející výrobce. Skutečnost, zda bylo určité opatření v plném rozsahu či částečně zrušeno, není relevantní pro určení, zda Komise musí v důsledku toho znovu prošetřit všechny aspekty šetření, které předcházelo zrušenému opatření. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(26) Původní šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2011 do 30. června 2012 (dále jen „období šetření"). Pokud jde o ukazatele důležité pro posouzení újmy, byly analyzovány údaje týkající se období od 1. ledna 2009 do konce období šetření (dále jen „posuzované období").

3. DOTČENÝ VÝROBEK

(27) Dotčeným výrobkem jsou monoalkylestery mastných kyselin a/nebo parafínovaný plynový olej ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, buď v čisté formě, nebo obsažené ve směsi, pocházející z Argentiny a Indonésie, v současnosti kódů ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (dále jen „dotčený výrobek" běžně označovaný jako „bionafta").

(28) Ani rozsudky Soudního dvora, ani zprávy nemají vliv na zjištění uvedená v 16. až 27. bodě odůvodnění konečného nařízení, které se týkají dotčeného výrobku a obdobného výrobku.

4. URČENÍ BĚŽNÉ HODNOTY A VÝPOČET DUMPINGOVÝCH ROZPĚTÍ

(29) Komise znovu posoudila zjištění původního šetření v otázkách úpravy nákladů, maximálního zisku a dvojího započítávání.

4.1. Úprava nákladů

(30) Rozsudky Tribunálu a zjištění WTO uvedená v 8. bodě odůvodnění se všechny týkají úpravy nákladů provedené orgány EU v konečném nařízení.

(31) Jak je uvedeno v 28. bodě odůvodnění konečného nařízení, Komise rozhodla, že je nutno běžnou hodnotu zjistit početně, jelikož se prodej na domácím trhu nepovažoval za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku. Toto zjištění nebylo zpochybněno a je i nadále platné. Žádná zúčastněná strana nezpochybnila toto zjištění ani v rámci tohoto přezkumu.

(32) V 29. až 34. bodě odůvodnění konečného nařízení Komise zjistila, že rozdílné vývozní daně, které Indonésie uložila na hlavní surovinové vstupy (surový palmový olej v Indonésii a sójový olej a sójové boby v Argentině) a na konečný výrobek (bionaftu), snížily ceny na domácím trhu v Indonésii a v Argentině, a to by tudíž mělo být při výpočtu běžné hodnoty vzato v úvahu.

(33) Při výpočtu běžné hodnoty proto Komise nahradila náklady na hlavní suroviny uvedené v účetních záznamech vyvážejících výrobců referenčními cenami zveřejněnými příslušnými orgány dotčených zemí.

(34) Kromě toho založila Komise své závěry v původním šetření na výkladu, že článek 2.2.1.1 antidumpingové dohody vyšetřujícímu orgánu umožňuje nepoužít účetní záznamy vyvážejících výrobců, pokud zjistí, že buď i) nejsou v souladu s obecně uznávanými účetními postupy, nebo ii) přiměřeně neodrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem šetřeného výrobku (42. a 72. bod odůvodnění konečného nařízení).

(35) Skupina odborníků a Odvolací orgán dospěly ve zprávách týkajících se Argentiny i Indonésie k názoru, že Komise neposkytla právně dostačující základ podle článku 2.2.1.1 pro vyvození závěru, že účetní záznamy indonéských a argentinských výrobců neodrážejí přiměřeně náklady spojené s výrobou a prodejem bionafty, nebo pro nezohlednění příslušných nákladů v těchto záznamech při výpočtu běžné hodnoty bionafty.

(36) V návaznosti na zprávy týkající se Argentiny Komise běžnou hodnotu pro vyvážející výrobce v Argentině přepočítala za použití metodiky popsané ve 40. až 49. bodě odůvodnění prozatímního nařízení v případě Argentiny ([1]). Jak je vysvětleno v 11. a 12. bodě odůvodnění, Komise původně přepočítala také běžnou hodnotu pro vyvážející výrobce v Indonésii za použití metodiky popsané ve 60. až 65. bodě odůvodnění prozatímního nařízení v případě Indonésie ([1]). Komise nyní tuto metodiku znovu použila pro obě země.

(37) Ve svých podáních předložených po opětovném zahájení tohoto šetření EBB uvedla, že zprávy připouštějí, aby byla při výpočtu běžné hodnoty provedena úprava nákladů na suroviny, je-li to náležitě vysvětleno. Totéž tvrzení bylo předloženo v průběhu přezkumu v návaznosti na zprávy týkající se Argentiny a Komise je zamítla, protože jeho přijetí by nebylo v souladu se zjištěními uvedenými ve zprávách, jak je objasněno ve 43. až 53. bodě odůvodnění pozměňujícího nařízení. Jelikož uvedené vysvětlení zůstává v platnosti i po poskytnutí zprávy týkající se Indonésie, Komise toto tvrzení i nadále odmítá.

(38) Z důvodů uvedených v 44. a 64. bodě odůvodnění prozatímního nařízení nebyl prodej na domácím trhu v obou zemích považován za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku a běžná hodnota obdobného výrobku musela být určena v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení. Přitom se postupovalo tak, že se k upraveným výrobním nákladům během období šetření přičetly vzniklé prodejní, správní a režijní náklady a přiměřené ziskové rozpětí.

(39) Jak je vysvětleno v 46. a 65. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise dospěla k názoru, že zisk nebylo možné založit na skutečných údajích o společnostech v Indonésii zařazených do vzorku. Proto byl zisk použitý při výpočtu běžné hodnoty stanoven podle čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení na základě přiměřeného zisku, kterého by mohlo dosáhnout mladé a inovativní výrobní odvětví tohoto typu náročné na kapitál za běžných podmínek hospodářské soutěže na svobodném a otevřeném trhu, tj. 15 % na základě obratu.

(40) V případech WTO týkajících se Argentiny a Indonésie bylo určení zisku ve výši 15 % napadeno oběma zeměmi, které tvrdily, že zisk nebyl založen na „rozumné metodě“, jak požaduje čl. 2.2.2 bod iii) antidumpingové dohody. V obou případech rozhodovací orgány WTO zjistily, že EU v tomto ohledu nejednala v rozporu s antidumpingovou dohodou. Výše zisku použitého pro výpočet běžné hodnoty proto zůstává 15 %.

(41) Jeden vyvážející výrobce z Indonésie, společnost PT Cermerlang Energi Perkasa, ve svém podání tvrdil, že Komise by měla svůj výpočet založit na údajích výrobců zařazených do vzorku nebo že by alespoň neměla automaticky používat čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení. Po poskytnutí informací toto tvrzení zopakoval. Avšak jak bylo objasněno ve 40. bodě odůvodnění, rozhodovací orgány WTO konstatovaly, že použití a uplatnění tohoto článku Komisí nebylo v rozporu s pravidly WTO. Komise proto toto tvrzení zamítla.

4.2. **Maximální zisk**

(42) Ačkoli skupina odborníků WTO potvrdila určení zisku ze strany EU podle čl. 2.2.2 bodu iii) antidumpingové dohody, ve zprávě týkající se Indonésie dospěla k závěru, že v případě, kdy orgán určí zisk na základě jakékoli jiné rozumné metody podle čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení, antidumpingová dohoda vyžaduje, aby zajistil, že uvedený zisk nepřesáhne zisk běžně realizovaný jinými vývozci stejné obecné kategorie výrobků v zemi. Skupina odborníků se domnívá, že EU takový maximální zisk nestanovila.

(43) Aby bylo možné stanovit maximální zisk podle čl. 2.2.2 bodu iii) antidumpingové dohody, bylo nutné určit, které společnosti vyrábějí výrobky, které lze považovat za spadající do „stejné obecné kategorie“ jako bionafta.

(44) V bodě 7.62 zprávy týkající se Indonésie skupina odborníků uvedla, že „čl. 2.2.2 bod iii) antidumpingové dohody nespecifikuje konkrétní požadavek, jakým způsobem má vyšetřující orgán určit, které výrobky spadají do stejné obecné kategorie výrobků pro účely určení “běžně realizovaného zisku„. Souhlasíme s Evropskou unií, že neexistuje žádná povinnost vykládat rozsah výrobků ve stejné obecné kategorii široce“. V bodě 7.63 doplnila: „Podle našeho názoru může rozumný a objektivní orgán dospět k závěru, že stejná obecná kategorie výrobků je užší kategorie“.

([1]) Úř. věst. L 141, 28.5.2013, s. 6.

(45) Na základě zjištění uvedených ve zprávě týkající se Indonésie Komise přezkoumala údaje, které má k dispozici a které lze použít k určení maximálního zisku, a to v případě Argentiny i Indonésie. Dospěla k závěru, že má k dispozici dva soubory údajů, které by spadaly do stejné obecné kategorie výrobků.

(46) První soubor údajů poskytly společnosti zařazené do vzorku během původního šetření. Článek 2.2.2 antidumpingové dohody stanoví, že zisk pro „vývozce nebo výrobce, který je předmětem šetření," je omezen podle čl. 2.2.2 bodu iii) ziskem běžně realizovaným „jinými vývozci nebo výrobci při prodeji výrobků stejné obecné kategorie". Nejužší výklad stejné obecné kategorie výrobků podle tohoto článku by byl omezen na přesně tentýž výrobek, tj. bionaftu. Údaje potřebné k výpočtu maximálního zisku na základě zisků realizovaných výrobci bionafty v Indonésii a Argentině jsou Komisi snadno dostupné, jelikož je Komisi poskytly společnosti zařazené do vzorku během původního šetření.

(47) Skutečnost, že zisky skutečně realizované společnostmi zařazenými do vzorku nebyly použity ke stanovení ziskového rozpětí pro tyto výrobce podle čl. 2 odst. 6 základního nařízení, nebrání Komisi použít tyto údaje ke stanovení maximálního zisku podle čl. 2 odst. 6 písm. c). To vyplývá z výroku skupiny odborníků uvedeného v bodě 7.65 zprávy týkající se Indonésie, podle nějž skupina odborníků nesouhlasí s argumentem, že „běžně realizovaný zisk" uvedený v čl. 2.2.2 bodě iii) antidumpingové dohody znamená, že vyšetřující orgán nemusí brát v úvahu zisk realizovaný při prodeji, který není považován za slučitelný s běžnou obchodní praxí. Jeden indonéský vyvážející výrobce, společnost PT Cermerlang Energi Perkasa, ve svém podání rovněž tvrdil, že na základě zprávy týkající se Indonésie nesmí Komise při výpočtu maximálního zisku ignorovat zisk vztahující se k prodeji bionafty na domácím trhu v Indonésii na základě toho, že se tento prodej nepovažuje za uskutečněný v běžném obchodním styku.

(48) Na základě tohoto úzkého výkladu pojmu kategorie výrobků, tj. bionafty, vypočítala Komise maximální zisk pro jednotlivého výrobce s použitím zisku, který realizovali jiní výrobci, kteří jsou předmětem šetření. Například pro výpočet zisku pro indonéského výrobce, společnost Wilmar, byl použit vážený průměr zisků realizovaných jinými šetřenými a ověřenými indonéskými výrobci, společnostmi P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas a P.T. Pelita. Podobně pro společnost P.T. Ciliandra byl použit vážený průměr zisků realizovaných společnostmi Wilmar, P.T. Musim Mas a P.T. Pelita. Tatáž metodika byla použita pro výpočet maximálního zisku u šetřených a ověřených argentinských výrobců.

(49) Druhý soubor údajů obsahuje údaje o výrobcích jiných než výrobcích, kteří jsou předmětem šetření, které byly Komisi poskytnuty v průběhu původního šetření. Jeden z indonéských výrobců, který byl v té době předmětem šetření, předložil údaje od jedné společnosti ve spojení týkající se prodeje směsí bionafty a minerální nafty a také prodeje motorové nafty a lodního topného oleje (dále jen „jiná paliva"). Hlášené ziskové rozpětí týkající se tohoto prodeje činilo 10,2 %. Kdyby toto ziskové rozpětí bylo použito jako maximální zisk, výsledkem by byla nulová nebo zanedbatelná dumpingová rozpětí pro všechny společnosti v Indonésii. Tyto neověřené údaje však poskytl pouze jeden výrobce v Indonésii a podobné údaje nebyly zpřístupněny Komisi od jiných výrobců v Indonésii nebo Argentině. Jelikož dostupné údaje tedy nelze konzistentním způsobem použít na obě země, Komise považuje za nevhodné použít tyto údaje pocházející pouze od jednoho výrobce v jedné zemi k tomu, aby stanovila maximální zisk. Kromě toho v době, kterou měla Komise k dispozici po opětovném zahájení šetření, nebylo možné ověřit správnost poskytnutých údajů a příslušných výpočtů. V každém případě, jelikož bylo zjištěno (v 62. bodě odůvodnění), že výše dumpingu pro danou zemi jako celek je zanedbatelná, a šetření se proto pro všechny společnosti zastavuje, Komise nepovažovala za nutné použít pro účely stanovení maximálního zisku neověřené nahlášené údaje o zisku týkající se prodeje směsí bionafty s minerální naftou. Místo toho Komise považovala za vhodnější vycházet z údajů, které byly poskytnuty a ověřeny během původního šetření.

(50) Dva vyvážející výrobci v Indonésii, společnosti Wilmar a PT Pelita Agung Agrindustri, jakož i indonéské orgány tvrdili, že rozhodovací pravomoc Komise ohledně volby údajů pro stanovení maximálního zisku je omezena zjištěními skupiny odborníků uvedenými ve zprávě týkající se Indonésie. Po poskytnutí informací společnost Wilmar toto tvrzení zopakovala. Podle těchto zúčastněných stran musí Komise použít buď zisk z prodeje směsí bionafty s minerální naftou, nebo zisk plynoucí z prodeje motorové nafty a lodního topného oleje. Žádné zjištění ze zprávy týkající se Indonésie však nebrání Komisi použít jiné dostupné relevantní údaje. Skupina odborníků v bodě 7.70 uvádí: „Orgány EU mohly zohlednit tento prodej pro určení maximálního zisku" a v bodě 7.72: „Orgány EU měly zohlednit prodej motorové nafty a lodního topného oleje ze strany [***] pro určení maximálního zisku." Použití slov „mohly" a „měly" ze strany skupiny odborníků ve zprávě týkající se Indonésie naznačuje, že skupina odborníků se domnívá, že Komise měla povinnost posoudit, zda by tyto údaje mohly být

použity ke stanovení maximálního zisku či nikoli, a neměla uvedené informace ignorovat na základě nesprávného výkladu výrazu „běžně realizovaný zisk“. Zohlednění tohoto prodeje bylo nyní provedeno ve 49. bodě odůvodnění a dospělo se k závěru, že použití tohoto konkrétního prodeje není vhodné ani nutné.

(51) EBB ve svém podání poskytla alternativní soubor údajů, které Komise mohla použít pro výpočet maximálního zisku. Tyto údaje se týkaly tří společností, které během období šetření nevyráběly ani neprodávaly dotčený výrobek v jedné z daných zemí, které jsou předmětem šetření. Na základě veřejně dostupných informací a údajů, které poskytli dva vyvážející výrobci v Indonésii, vyšlo najevo, že uvedené tři společnosti nejsou usazeny v Indonésii, ale v Malajsii a Singapuru. Údaje, které poskytla EBB, byly souhrnné údaje z výročních zpráv a/nebo byly výsledkem oznámení příslušných společností a představují ziskové rozpětí pro možnou širokou škálu výrobků a společností ve spojení.

(52) Komise nesouhlasila s tím, že by tyto údaje byly vhodné pro určení maximálního zisku. Hlavními výrobky těchto společností jsou palmový olej a výrobky jako mastné kyseliny, glycerin, hnojiva, cukr a melasa, stearin, kakaové máslo nebo oleochemické látky. Některé společnosti rovněž poskytovaly nesouvisející služby, jako je provoz obytných nemovitostí, správa pokladny nebo údržba železnic. Výrobky těchto společností nelze považovat za výrobky, které spadají do stejné obecné kategorie výrobků jako dotčený výrobek, tj. bionafta. To platí především v případě palmového oleje, jelikož se jedná o surovinu používanou jako hlavní vstupní materiál pro výrobu bionafty. Komise se domnívá, že zahrnutí tohoto výrobku do stejné obecné kategorie jako bionafta by znamenalo příliš široký výklad uvedené kategorie. Komise proto použití navrhovaných údajů zamítla.

(53) V nedávno uzavřeném antidumpingovém šetření týkajícím se dovozu bionafty z Indonésie do Spojených států vypočítaly orgány Spojených států ziskové rozpětí ve výši 6,15 % ([1]). Komise zkoumala, zda by bylo možné tento číselný údaj použít jako maximální zisk. Avšak vzhledem k tomu, že byl odvozen z účetních závěrek výrobce usazeného v Německu, nemohla použít ani tyto údaje.

(54) Závěrem lze říci, že metodika uvedená v 46. až 48. bodě odůvodnění vyplývá z logiky čl. 2.2.2 bodu iii) antidumpingové dohody a využívá údaje známé a dostupné Komisi ve spise, aniž by bylo nutné další šetření. Proto se má za to, že tato metodika je v tomto případě nejvhodnější.

(55) Z použití této metody vyplývají následující výsledky. Pokud jde o Argentinu, všichni zúčastnění výrobci měli skutečné ziskové rozpětí vyšší než 15 %, které, jak je vysvětleno v 39. a 40. bodě odůvodnění, bylo použito v původním šetření. Výsledkem váženého průměru jakékoliv kombinace těchto ziskových rozpětí by proto rovněž vždy byl maximální zisk přesahující 15 %. To znamená, že 15 % ziskové rozpětí, které bylo stanoveno v původním šetření, je nižší než individuální maximální zisk, a proto představuje ziskové rozpětí, které musí být použito pro výpočet dumpingových rozpětí.

(56) V případě Indonésie byla zisková rozpětí skutečně dosažená výrobci, kteří jsou předmětem šetření, také vyšší než 15 % u všech společností s výjimkou jedné. Jelikož se k výpočtu individuálního maximálního zisku použije vážený průměr, výsledkem tohoto ziskového rozpětí nižšího než 15 % je u některých výrobců maximální zisk nižší než 15 %, a proto vyžaduje úpravu směrem dolů některých ziskových rozpětí použitých pro výpočet dumpingových rozpětí. U jedné společnosti přesahoval maximální zisk 15 %, což znamená, že je stále třeba použít ziskové rozpětí ve výši 15 %. U ostatních tří společností byl maximální zisk nižší než 15 %, což znamená, že zisková rozpětí použitá pro výpočet běžné hodnoty nemohou být nižší než uvedené maximum. Z použití této metody vyplývají následující výsledky:

Tabulka 1

Společnost	Ziskové rozpětí
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

([1]) United States Department of Commerce, Investigation A-560-830, Memorandum, „Cost of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination – Wilmar Trading Pte. Ltd.“, 20. února 2018.

4.3. **Dvojí započítávání**

(57) Skupina odborníků ve své zprávě týkající se Indonésie uvedla, že EU nestanovila vývozní cenu jednoho indonéského vyvážejícího výrobce, společnosti P.T. Musim Mas, na základě ceny, za kterou byla dovážená bionafta vyráběná společností P.T. Musim Mas poprvé dále prodávána nezávislým kupujícím v EU, jak požaduje článek 2.3 antidumpingové dohody.

(58) Určitý typ bionafty (bionafta na bázi destilované mastné kyseliny palmového oleje) je způsobilý k tomu, aby byl „dvakrát započítán" za účelem splnění závazných cílů EU týkajících se mísení bionafty. Z tohoto důvodu stačí výrobcům směsí v EU použít pouze polovinu tohoto typu bionafty k tomu, aby splnili závazné cíle EU týkající se mísení bionafty. Jelikož tento typ bionafty je proto pro zákazníky hodnotnější, může výrobce této bionafty účtovat zákazníkovi přirážku. V tomto konkrétním případě se dvojí započítání týká určitého vývozu společnosti P.T. Musim Mas pro zákazníky v Itálii. V původním šetření EU tuto přirážku při početním určování vývozní ceny bionafty nezohlednila.

(59) Vzhledem k zjištění WTO, že EU tuto přirážku placenou zákazníky v Itálii nesprávně opomenula, Komise znovu posoudila své výpočty a vývozní cenu pro společnost P.T. Musim Mas odpovídajícím způsobem upravila.

4.4. **Přepočítaná dumpingová rozpětí**

(60) Revidované sazby cla s ohledem na všechny indonéské a argentinské vývozce na základě rozsudků Tribunálu EU a zjištění a doporučení uvedených ve zprávách týkajících se Indonésie a Argentiny, vyjádřené jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou tyto:

Tabulka 2

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí
Indonésie	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentina	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

(61) Vzhledem ke značným záporným dumpingovým rozpětím u dvou ze čtyř indonéských společností zařazených do vzorku Komise ověřila, zda byl celostátní vážený průměr dumpingového rozpětí s přihlédnutím k záporným rozpětím vyšší než zanedbatelný, jak stanoví čl. 9 odst. 3 základního nařízení.

(62) Výše dumpingu v indonéském vzorku, vyjádřená jako procento hodnoty CIF vývozu ve vzorku, činila 1,6 %, tj. nižší než 2 % prahová hodnota zanedbatelnosti.

(63) Vzhledem k zanedbatelnému celostátnímu dumpingovému rozpětí by šetření mělo být zastaveno, pokud jde o dovoz bionafty z Indonésie, bez přijetí opatření.

5. REVIDOVANÁ ZJIŠTĚNÍ OHLEDNĚ ÚJMY NA ZÁKLADĚ ZPRÁV

(64) Ve zprávách týkajících se Argentiny bylo mimo jiné zjištěno, že EU jednala v rozporu s články 3.1 a 3.4 antidumpingové dohody při přezkumu účinku dumpingového dovozu na domácí výrobní odvětví, pokud jde o výrobní kapacitu a využití kapacity.

(65) V pozměňujícím nařízení, které bylo přijato v návaznosti na zprávy týkající se Argentiny, byla tato otázka řešena v 87. až 123. bodě odůvodnění ([1]). Ani rozsudky Tribunálu, ani zpráva týkající se Indonésie neuvádí žádná zjištění, která by vyžadovala opětovné posouzení této analýzy, která je tedy stále platná.

([1]) Prováděcí nařízení (EU) 2017/1578 ze dne 18. září 2017, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 239, 19.9.2017, s. 9).

(66) V průběhu původního šetření se považovalo za vhodné provést souhrnné posouzení dovozu z Argentiny a Indonésie, jelikož v té době byly splněny podmínky stanovené v čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Závěry týkající se újmy a příčinných souvislostí byly proto založeny na kombinovaném účinku dovozu bionafty z obou zemí. Tyto podmínky však již splněny nejsou, protože bylo zjištěno, že celostátní úroveň dumpingu v případě Indonésie byla nižší než 2 % úroveň zanedbatelnosti.

(67) Je proto nutné určit, zda by analýza příčinných souvislostí omezená na dumpingový dovoz bionafty z Argentiny vedla k závěru o příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

5.1. **Zjištění týkající se újmy**

(68) Metodika, která je základem analýzy újmy provedené v konečném nařízení, není dotčena zjištěními uvedenými v rozsudcích Tribunálu ani ve zprávě týkající se Indonésie, pokud jde o Argentinu. Příslušná zjištění konečného nařízení proto zůstávají v platnosti.

(69) Celková výroba v Unii činila během posuzovaného období asi 9 052 871 tun, zatímco spotřeba bionafty v Unii se zvýšila o 5 %. Objem dovozu z Argentiny během posuzovaného období vzrostl celkem o 41 %, zatímco podíl na trhu se během téhož období zvýšil ze 7,7 % na 10,8 %. I když dovozní ceny bionafty z Argentiny během posuzovaného období rostly, stále byly nižší než ceny výrobního odvětví Unie během téhož období. Rozdíl mezi cenami dovozu z Argentiny a cenami Unie, vyjádřený jako procentní podíl vážené průměrné ceny výrobního odvětví Unie ze závodu, tj. rozpětí cenového podbízení, činil od 4,5 % do 9,1 %. Ziskovost výrobního odvětví Unie činila sice 3,5 % v roce 2009, ale následně v období původního šetření (od 1. července 2011 do 30. června 2012) poklesla na – 3,5 %.

(70) Z analýzy provedené v konečném nařízení vyplývá, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení. Zatímco spotřeba se zvýšila, výrobní odvětví Unie přišlo o podíl na trhu a ziskovost. Současně dovoz získal podíl na trhu a podbízel se vůči cenám výrobců v Unii.

5.2. **Revidovaná zjištění týkající se příčinných souvislostí**

(71) Jak je vysvětleno v bodě 5.1, bylo zjištěno, že veškerý dovoz z Argentiny do Unie během období šetření byl dumpingový. Ze zjištění, k nimž se dospělo v konečném nařízení, rovněž vyplývá, že levný dumpingový dovoz z Argentiny značně vzrostl, pokud jde o objem (o 41 % během dotčeného období), což vedlo ke zvýšení podílu na trhu o 3 procentní body na konci dotčeného období.

(72) I přes 5 % nárůst spotřeby přišlo výrobní odvětví Unie během posuzovaného období o 5,5 procentního bodu svého podílu na trhu. I když se průměrné ceny dumpingového dovozu z Argentiny během posuzovaného období zvýšily o 54 %, stále byly výrazně nižší než ceny výrobního odvětví Unie během téhož období. Dumpingový dovoz představoval cenové podbízení vůči cenám výrobního odvětví Unie, jehož průměrné rozpětí činilo během období šetření 8 %.

(73) Vzhledem k tomu, že šetření ve vztahu k Indonésii bylo zastaveno, jak je vysvětleno v 60. až 63. bodě odůvodnění, dovoz z Indonésie je třeba posuzovat samostatně, jako další činitel, který mohl také způsobit újmu.

(74) Revidované údaje o dovozu ze třetích zemí (včetně Indonésie) poskytují tento přehled:

Tabulka 3

		2009	2010	2011	OŠ
Prodej výrobců v EU	Objem prodeje (v tunách)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Index 2009 = 100	*100*	*102*	*90*	*98*
	Podíl na trhu	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Index 2009 = 100	*100*	*98*	*90*	*94*

		2009	2010	2011	OŠ
Dovoz z Argentiny	Dovoz celkem (v tunách)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	Index 2009 = 100	*100*	*138*	*167*	*148*
	Podíl na trhu	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	Index 2009 = 100	*100*	*135*	*167*	*141*
Dovoz z Indonésie	Dovoz celkem (v tunách)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	Index 2009 = 100	*100*	*314*	*689*	*631*
	Podíl na trhu	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	Index 2009 = 100	*100*	*303*	*689*	*600*
Jiné třetí země	Dovoz celkem (v tunách)	699 541	256 327	161 973	175 370
	Index 2009 = 100	*100*	*37*	*23*	*25*
	Podíl na trhu	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	Index 2009 = 100	*100*	*35*	*23*	*24*

(75) Došlo k významnému poklesu dovozu ze Spojených států amerických (dále jen „USA“), Norska a Jižní Koreje po uložení opatření na dovoz z USA v roce 2009 a na šetření obcházení opatření proti dovozu zasílanému z Kanady v roce 2010. Na druhou stranu dovoz z Indonésie zvýšil svůj podíl z 1,4 % na 8,5 %, což představovalo nárůst o 500 % během posuzovaného období. Současně zaznamenalo výrobní odvětví Unie pokles podílu na trhu z 84,7 % na 79,2 %.

(76) Stejně tak dovoz z Indonésie během dotčeného období vzrostl o více než pětinásobek, zatímco prodej výrobního odvětví Unie se snížil. Podrobnější pohled odhaluje, že v roce 2010 se objem prodeje u dovozu z Indonésie zvýšil o 214 %. V tomtéž roce však objem prodeje výrobního odvětví Unie vzrostl o 2 %. Až v následujícím roce objem prodeje výrobního odvětví Unie prudce klesl, což se časově shodovalo s dalším nárůstem dovozu z Indonésie od roku 2010 do roku 2011, a sice o 119 %.

Tabulka 4

Cena za tunu (v EUR)	2009	2010	2011	OŠ
EU	797	845	1 096	1 097
Index 2009 = 100	*100*	*106*	*137*	*138*
Argentina	629	730	964	967
Index 2009 = 100	*100*	*116*	*153*	*154*
Indonésie	597	725	864	863
Index 2009 = 100	*100*	*121*	*145*	*145*
Jiné třetí země (kromě Indonésie)	527	739	1 037	1 061
Index 2009 = 100	*100*	*140*	*197*	*201*

(77) Kromě toho byly průměrné ceny dovozu z Indonésie v celém posuzovaném období mnohem nižší než ceny výrobního odvětví Unie a argentinského dovozu. Jelikož však existují určité rozdíly mezi výrobkem z Indonésie a výrobkem na trhu Unie, musí být tato vývozní cena upravena tak, aby odrážela konkurenční vztah mezi těmito dvěma výrobky.

(78) V 93. až 97. bodě odůvodnění prozatímního nařízení provedla Komise úpravu ceny pomocí rozdílu v ceně na trhu Unie mezi prodejem bionafty s filtrovatelností při nízkých teplotách (CFPP) 13 (odrážející indonéskou kvalitu) a prodejem bionafty s CFPP 0 (odrážející kvalitu výrobku z EU). I po této úpravě se indonéské vývozní ceny stále podbízely cenám v Unii o 4 %.

(79) Skupina odborníků ve zprávě týkající se Indonésie však v bodech 7.158–159 uvádí, že tato úprava ceny neodráží řádně „složitosti v konkurenčních vztazích" mezi dováženou indonéskou bionaftou a směsným výrobkem prodávaným výrobním odvětvím Unie. Skupina odborníků nenabídla žádné podrobnější pokyny ohledně metodiky pro měření tohoto vztahu.

(80) Komise konstatovala, že existuje velmi široká škála možností, jak mísit různé typy bionafty s indonéskou bionaftou, aby vznikl srovnatelný výrobek EU. Proto není praktické provádět výpočet cenových údajů o těchto různých typech směsí bionafty za období šetření. Kromě toho se evropští výrobci bionafty domnívají, že původní úprava ceny, jejímž výsledkem bylo 4 % cenové podbízení, řádně zohlednila konkurenční vztah. Navíc samotná skupina odborníků uvedla v bodě 7.159, že komplexnější analýza by přesto mohla odůvodnit zjištění, že dovoz z Indonésie měl značný účinek v podobě cenové podbízení na cenu směsného výrobku výrobního odvětví Unie. Komise proto dospěla k závěru, že indonéský vývoz během období šetření představoval cenové podbízení vůči cenám v EU nejméně o 4 %.

(81) Aby bylo možné určit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie, musí být v souladu s čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení prokázáno, že dumpingový dovoz způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu, zatímco újma způsobená jinými známými činiteli není přičítána dumpingovému dovozu. Pojem „příčinná souvislost" je vykládán v souladu s pravidly WTO, což znamená, že je třeba stanovit, že existuje skutečná a podstatná příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou působenou domácímu výrobnímu odvětví ([1]). Ve 189. bodě odůvodnění konečného nařízení byl učiněn závěr, že nebyly předloženy žádné důkazy, že by účinek jiných činitelů, ať už posuzovaných jednotlivě nebo souborně, nebyl takový, aby narušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a Indonésie společně a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

(82) Avšak s ohledem na skutečnosti a revidovanou analýzu v 71. až 80. bodě odůvodnění poté, co byla analýza omezena pouze na dovoz z Argentiny, bylo třeba revidovat i tento závěr.

(83) Během období šetření přicházela téměř polovina veškerého dovozu do Unie z Indonésie za ceny nižší než ceny v Unii a rovněž argentinské ceny. Ještě důležitější je, že exponenciální nárůst objemu dovozu z Indonésie a jeho podílu na trhu významně přispěly k podstatné újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(84) Dopad indonéského vývozu přispěl k dopadu jiných činitelů identifikovaných v prozatímním nařízení, mezi něž patří mimo jiné nadměrná kapacita výrobního odvětví Unie a újma, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo (132.–140. bod odůvodnění prozatímního nařízení).

(85) Na tomto základě Komise dospěla k závěru, že účinek dovozu bionafty z Indonésie do Unie a zmíněné jiné činitele uvedené v předchozím bodě odůvodnění přispěly k újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie do takové míry, že nelze stanovit, že existuje skutečná a podstatná příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(86) Po poskytnutí informací EBB tvrdila, že povaha újmy způsobené jinými činitely, včetně indonéského dovozu, nezmírňuje příčinnou souvislost mezi podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a dovozem z Argentiny. Dále tvrdila, že Komise ve své analýze uplatnila nesprávné kritérium údajně založené na předpokladu, že dumpingový dovoz z Argentiny byl hlavní nebo jedinou příčinou podstatné újmy, a nikoli pouze jednou z příčin újmy. Podle názoru EBB by stačilo prokázat, že dovoz z Argentiny měl negativní dopad na výrobní odvětví Unie, aniž by musel být jediným či nejdůležitějším faktorem způsobujícím újmu. Vzhledem k tomu, že objem dovozu z Argentiny během posuzovaného období (od roku 2009 do poloviny roku 2012) byl vyšší než objem dovozu z Indonésie a že argentinské cenové podbízení vůči cenám výrobního odvětví Unie ve

([1]) V souladu s rozhodnutím WTO ve věci EU – Vyrovnávací opatření u některých polyetylentereftalátů z Pákistánu, v němž Odvolací orgán uvedl, že „hlavním cílem analýzy příčinných souvislostí podle článku 15.5 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních je, aby vyšetřující orgán zjistil, zda existuje „skutečný a podstatný vztah příčiny a následku" mezi subvencovaným dovozem a újmou pro domácí výrobní odvětví". Zpráva Odvolacího orgánu, AB-2017-5, WT/DS486/AB/R, 16. května 2018, bod 5.226.

výši 8 % bylo vyšší než indonéské cenové podbízení ve výši 4 %, dovoz z Argentiny měl podle názoru EBB jednoznačně negativní dopad na situaci výrobního odvětví Unie, což postačuje k prokázání příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(87) V tomto ohledu Komise nejprve poukazuje na to, že použitou právní normu již vysvětlila v 81. bodě odůvodnění. V uvedeném bodě odůvodnění není ani zmínka o „hlavním" důvodu pro analýzu příčinných souvislostí. Právní norma je založena na čl. 3 odst. 6 a čl. 3 odst. 7 základního nařízení, podle nichž musí být prokázáno, že dumpingový dovoz působí újmu, ale měly by být zkoumány i jiné známé činitele, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána dumpingovému dovozu. Za druhé, tvrzení EBB, že by rozhodující otázkou bylo to, zda dumpingový dovoz měl „negativní dopad na výrobní odvětví Unie", nemá oporu v právním rámci. Ve skutečnosti spočívá příslušné právní kritérium v tom zjistit, zda existuje „skutečný a podstatný vztah" mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(88) Komise má za to, že skutečnosti obsažené ve spisu jí neumožňují dospět k takovému závěru. V roce 2009, kdy výrobní odvětví Unie již čelilo významnému dovozu z Argentiny, ale pouze malému množství z Indonésie, činila jeho ziskovost 3,5 %. Když indonéský dovoz výrazně vzrostl, ziskovost se dostala do záporných hodnot a v období původního šetření činila – 2,5 %. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že dovoz z Indonésie se během uvedeného období zvyšoval mnohem rychlejším tempem než dovoz z Argentiny (viz tabulka 3). Komise se proto domnívá, že pokud se EBB opírá pouze o srovnání příslušných rozpětí cenového podbízení u dovozu z Indonésie (upravených o rozdíly v kvalitě) a Argentiny, nezohledňuje plně a přiměřeně dopad, který měl vývoz jedné každé vyvážející země na situaci výrobního odvětví Unie, zejména s ohledem na ziskovost.

(89) Komise dospěla k závěru, že není možné zjistit skutečnou a podstatnou příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, vzhledem k významu jiných známých činitelů přispívajících k této újmě.

(90) Jedna společnost, COFCO Argentina S.A., se po vyhlášení prováděcího nařízení (EU) 2017/1578 přihlásila a tvrdila, že splňuje všechna tři kritéria pro nové vyvážející výrobce stanovená v článku 3 konečného nařízení, a předložila podpůrné důkazy. Komise tuto žádost a důkazy analyzovala. Avšak s ohledem na výsledky znovu zahájeného šetření se žádost stala bezpředmětnou.

6. **ZÁVĚR**

(91) Šetření by mělo být zastaveno, i) jelikož dumpingová rozpětí u výrobců z Indonésie jsou zanedbatelná a ii) kvůli skutečnosti, že nelze dokázat, že existuje skutečná a podstatná příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, jak požaduje čl. 3 odst. 7 základního nařízení. To znamená, že stávající opatření, která jsou stále v platnosti pro ty vyvážející výrobce z Argentiny a Indonésie, kteří antidumpingová opatření úspěšně nenapadli před Tribunálem, by měla být zrušena. V zájmu jasnosti a právní jistoty by proto mělo být zrušeno prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013.

(92) Konečné antidumpingové clo zaplacené v souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 1194/2013 z dovozu bionafty z Argentiny a Indonésie a prozatímní clo vybrané s konečnou platností v souladu s článkem 2 uvedeného nařízení by mělo být vráceno nebo prominuto, pokud jde o dovoz bionafty prodávané na vývoz do Unie společnostmi, které úspěšně napadly uvedené nařízení před soudem, tj. argentinskými vyvážejícími výrobci Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) a indonéskými vyvážejícími výrobci PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas). Žádost o vrácení nebo prominutí musí být podána u vnitrostátních celních orgánů v souladu s příslušnými celními předpisy.

(93) Po poskytnutí informací tvrdila společnost PT Cermerlang Energi Perkasa, že vrácení a prominutí antidumpingových cel by mělo být dostupné pro všechny společnosti, na něž se vztahují taková cla, a nikoli pouze pro ty společnosti, které úspěšně napadly konečné nařízení u soudu. Tvrdí rovněž, že by mělo být zrušeno nejen prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013, ale i pozměňující nařízení (EU) 2017/1578.

(94) Za prvé Komise připomíná, že nařízení (EU) 2017/1578 pouze změnilo prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013. Vzhledem k tomu, že posledně uvedené nařízení se zrušuje, pozměňující nařízení nebude mít žádný právní účinek. Proto není třeba výslovně zrušit i uvedené nařízení. Za druhé, zrušení prováděcího nařízení (EU) č. 1194/2013 Tribunálem se vztahuje pouze na ty společnosti, které napadly toto nařízení před soudem. Z toho vyplývá, že antidumpingová cla, která byla vybrána od ostatních společností, byla vybrána v souladu s právem Unie. Pokud jde o to, že zpráva WTO týkající se Indonésie dospěla k závěru, že antidumpingová opatření uložená na indonéský dovoz by měla být uvedena do souladu se závazky Unie v rámci WTO, Komise se s Indonésií dohodla, že uvedená zjištění provede do října 2018. V souladu s obecnými zásadami WTO bude mít toto provedení účinek až od data provedení. Komise proto zamítla tvrzení, že i uvedená cla by měla být vrácena nebo prominuta.

(95) S ohledem na nedávnou judikaturu Soudního dvora ([1]) je rovněž vhodné stanovit sazbu úroku z prodlení, který má být vyplacen v případě vrácení konečného cla, protože příslušná platná ustanovení o clech neuvádějí takovou úrokovou sazbu a použití vnitrostátních pravidel by vedlo k nepřiměřeným narušením mezi hospodářskými subjekty v závislosti na tom, který členský stát se zvolí pro celní řízení.

7. **POSKYTNUTÍ INFORMACÍ**

(96) Všechny zúčastněné strany byly informovány o zjištěních Komise a byla jim poskytnuta lhůta, během níž mohly předložit připomínky.

(97) Výbor zřízený podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení nevydal stanovisko,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Antidumpingové řízení týkající se dovozu monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, buď v čisté formě, nebo obsažených ve směsi, pocházejících z Argentiny a Indonésie, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kódy TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 a 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kódy TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 and 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (kód TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (kódy TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 a 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kódy TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 a 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kódy TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 a 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kódy TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 a 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (kódy TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 a 3824 99 92 20), 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (kódy TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 a 3826 00 90 30) (dále jen „bionafta“), se zastavuje.

Článek 2

Konečné antidumpingové clo zaplacené v souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 1194/2013 z dovozu bionafty z Argentiny a Indonésie a prozatímní clo vybrané s konečnou platností v souladu s článkem 2 uvedeného nařízení se vrátí nebo promine, pokud jde o dovoz bionafty prodávané na vývoz do Unie těmito společnostmi:

Společnost	Doplňkový kód TARIC
Argentina	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C 330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B 784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

([1]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 18. ledna 2017, *Wortmann*, C-365/15, EU:C:2017:19, body 35 až 39.

Společnost	Doplňkový kód TARIC
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B 782
Cargill SACI, Buenos Aires	C 330
Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B 783
Indonésie	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

Žádost o vrácení nebo prominutí se podá u vnitrostátních celních orgánů v souladu s příslušnými celními předpisy.

Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy. Jako sazba úroku z prodlení, který má být vyplacen v případě vrácení zakládajícího právo na vyplacení úroku z prodlení, se použije sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, zveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná v první kalendářní den měsíce splatnosti, zvýšená o jeden procentní bod.

Článek 3

Prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013 se zrušuje.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. října 2018.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER